

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/3/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5708209978
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5708209978.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členov senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci navrhovateľa: L. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. K. XX, Žilina, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Pavol Kuric, JUDr. Andrea Vladárová, s.r.o., so sídlom Dolný Val č. 11, 010 01 Žilina, proti odporkyni: N. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXX, zastúpená Mgr. Zuzanou Pivoňkovou, advokátkou so sídlom E. B. I. X, XXX XX T., o zaplatenie 16.596,96 eur s príslušenstvom, v konaní o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 7C/29/2009-480 zo dňa 18. septembra 2013, v spojení s opravným uznesením č. k. 7C/29/2009-490 zo dňa 25. októbra 2013, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením **p o t v r d z u j e.**

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť odporkyni trovy odvolacieho konania, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 2.354,71 eur, na účet právnej zástupkyne odporkyne Mgr. Zuzany Pivoňkovej, advokátky so sídlom E. B. I. X, T., do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol a zároveň mu uložil povinnosť nahradiť odporkyni trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v sume 5.258,95 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že pokiaľ navrhovateľ požadoval od odporkyne zaplatiť sumu 16.596,60 eur z titulu zmluvy o pôžičke, ktorú mal s ňou uzavrieť ústnou formou dňa 28.09.2005, tieto tvrdenia v konaní pred súdom nepreukázal. V podrobnostiach v tomto smere uviedol, že odporkyňa poprela uzavretie zmluvy o pôžičke ústnou formou. I keď jej navrhovateľ poukázal na jej účet dňa 28.09.2005 peňažné prostriedky vo výške 16.596,60 eur, táto suma nepredstavovala pôžičku, ale vrátenie dlhu, ktorý navrhovateľ mal voči nej a jej príbuzným. Pokiaľ odporkyňa v rozpätí od 30.09.2005 do 07.10.2005 vybrala postupne sumu 16.596,60 eur, považoval za dôveryhodné jej tvrdenie, že túto sumu použila na vrátenie dlhov, ktoré mal navrhovateľ z dôvodu, že si požičiaval peniaze od jej príbuzných. Tvrdenie navrhovateľa, že pôžičku vo vyššie uvedenej výške poskytol odporkyni za účelom doplatenia kúpnej ceny za kupovaný rodinný dom vo Vrútkach, okresný súd vyhodnotil ako nelogické, nakoľko keby tomu tak skutočne bolo, odporkyňa by doplatok kúpnej ceny zaplatila naraz a nevyberala by peňažné prostriedky po častiach. Navrhovateľ v konaní teda nepreukázal, že by došlo medzi ním a odporkyňou k dohode o požičaní peňazí, ktorá by vyjadrovala ich vôľu, že chcel odporkyni prenechať peniaze s tým, že mu ich odporkyňa vráti.

Proti rozsudku podal odvolanie navrhovateľ, ktorý ho navrhol zmeniť tak, že jeho návrhu sa v celom rozsahu vyhovie.

V dôvodoch odvolania uviedol, že nesúhlasí s tým, že neuniesol dôkazné bremeno ohľadom pôžičky. Vytýkal okresnému súdu, že pri hodnotení vykonaných dôkazov sa jednostranne priklonil na stranu odporkyne, ktorá zabezpečila svedkov výlučne zo svojej rodiny, resp. zo svojho najbližšieho okolia. Týmto svedkom súd na rozdiel od svedkov navrhovateľa jednoznačne uveril, i keď sa jednalo o najbližšiu rodinu. Svedkovia navrhnutí odporkyňou svedčia skoro identicky vo všetkých súdnych sporoch, ktoré navrhovateľ vedie proti odporkyňi z dôvodu poskytnutých pôžičiek. Ich výpovede sú silne tendenčné. Okresný súd naproti tomu neuveril jednoznačnému svedectvu svedkov navrhovateľa, ktorí sú pre neho cudzími ľuďmi. Tiež listinnými dôkazmi preukázal, že odporkyňa poskytol pôžičku v žalovanej výške, pričom odporkyňa nepreukázala žiadnym písomným dokladom, že by navrhovateľovi poskytla akúkoľvek pôžičku. Taktiež svedkovia nepredložili žiadny doklad o tom, že by odporkyňa požičali peniaze a tá ich následne odovzdala navrhovateľovi. Svedkovia T. a W. jednoznačne potvrdili, že časť peňazí na rodinný dom vo Vrútkach poskytol navrhovateľ odporkyňi ako pôžičku. Okresný súd sa v odôvodnení rozsudku zaoberá úvahami a špekulovaním o finančnej situácii navrhovateľa v roku 2005, nezaobera sa však podstatou veci, ktorou je otázka pôžičky. Úvaha súdu o tom, že odporkyňa nevybrala žalovanú sumu z účtu, ale vybrala iné sumy, sú irelevantné. Svedkovia odporkyne sa jasne vyjadrili, že navrhovateľovi nikdy žiadne peniaze neposkytli. Ich tvrdenia, že mu poskytli peniaze cez odporkyňu sú tendenčné, ktoré okresný súd žiadnym spôsobom nevyhodnotil. Do pozornosti odvolaciemu súdu dal skutočnosť, že v napadnutom rozsudku je opísaná časť vyjadrenia odporkyne zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 28.08.2013, pričom išlo o tvrdenia, ktoré sa zaoberali výberom peňazí pred dňom poskytnutia pôžičky. Okresný súd sa neriadil ani právnym názorom odvolacieho súdu vo vzťahu k doplneniu dokazovania, vykonané dokazovanie nijakým spôsobom nevyhodnotil. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku tiež nie je zrejmé, na základe akých dôkazov okresný súd dospel k právnym a skutkovým záverom, ktoré navyiac bližšie nešpecifikoval.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že svedkovia, ktorí vypovedali pred prvostupňovým súdom hovorili pravdu, nemali dôvod poskytovať tendenčné výpovede. Vypovedali predovšetkým o tom, že navrhovateľ si prostredníctvom odporkyne od nich požičiaval peniaze a tieto im potom vracal jej prostredníctvom. Výpovede ňou navrhnutých svedkov sú osoby, s ktorými bola v najbližšom kontakte, vedeli o jej živote s navrhovateľom počas manželstva i po rozvode manželstva. Pokiaľ ide o výpovede svedkov T. a W., v priebehu konania spochybňovala výpovede týchto svedkov, pričom konkrétne poukázala v čom sú rozpory v ich výpovediach. Svedok T. na pojednávaní dňa 18.05.2009 tvrdil, že nevidel konkrétne vyplácanie peňazí za rodinný dom, svedok W. na pojednávaní dňa 21.10.2010 tvrdil, že svedok T. bol pri vyplácaní sumu 1.400.000,- Sk prítomný a mal teda vidieť vyplácanie peňazí. Navyiac svedok T. je v blízkom priateľskom vzťahu s navrhovateľom, bol členom predstavenstva spoločnosti LENDEX, a.s., v ktorej jediným akcionárom bol navrhovateľ. Svedok W. bol v blízkom priateľskom vzťahu jednak so svedkom T. a tiež s navrhovateľom. Navrhovateľ nepreukázal svoje tvrdenia o tom, že odporkyňa skutočne pôžičku poskytol. Jediné, o čo opieral svoje tvrdenie, je to, že na účet odporkyne poukázal sumu 500.000,- Sk. Túto skutočnosť odporkyňa nikdy nepopierala, nerozporovala. Tvrdila a zároveň preukázala, že zo strany navrhovateľa nešlo o pôžičku pre jej osobu, alebo vrátenie peňazí, ktoré mal navrhovateľ požičané. Navrhovateľ tiež nijako nepreukázal, že by ho odporkyňa o poskytnutie pôžičky požiadala akoukoľvek formou. Navrhovateľ teda v konaní neuniesol dôkazné bremeno, nepreukázal súdu, že by medzi účastníkmi došlo k uzavretiu pôžičky ústnou formou, a preto sa v celom rozsahu stotožnila s rozsudkom okresného súdu a jeho odôvodnením. Na základe týchto skutočností navrhla napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O.s.p. preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po vykonaní odvolacieho pojednávania, na ktorom zopakoval dokazovanie výsluchom účastníkov a svedka T. W., dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Skutkovým základom podanej žaloby bolo tvrdenie navrhovateľa, že dňa 28.09.2005 uzavrel s odporkyňou ústnu zmluvu o pôžičke, na základe ktorej poukázal na jej osobný (sporožirový) účet toho istého dňa peňažné prostriedky vo výške 500.000,- Sk. Odporkyňa od začiatku popierala existenciu

zmluvu o pôžičke, tvrdila, že s navrhovateľom takúto zmluvu nikdy neuzavrela. Nepopierala skutočnosť, že navrhovateľ jej dňa 28.09.2005 zaslal na osobný účet sumu 500.000,- Sk, nešlo však o pôžičku, ale o vrátenie dlhu, ktorý mal navrhovateľ voči nej a jej príbuzným.

Nakoľko navrhovateľ v konaní i odvolaní tvrdil, že odporkyňa mala použiť ním poskytnutú pôžičku na kúpu rodinného domu vo Vrútkach, keď v tomto smere poukazoval na výpovede svedkov T. a W., odvolací súd (najmä vzhľadom na nedostatočné výpovede účastníkov a svedka W. v prvostupňovom konaní) nariadil na prejednanie veci odvolacie pojednávanie, na ktorom k okolnostiam sumy 500.000,- Sk zaslanej navrhovateľom na účet odporkyne, postupom podľa § 213 ods. 3 O.s.p. zopakoval dokazovanie a podrobil podrobnému výsluchu účastníkov i svedka W..

Navrhovateľ na odvolacom pojednávaní dňa 27.06.2014 podrobne vypovedal o okolnostiach, za ktorých mal odporkyni dňa 28.09.2005 zaslať na jej účet sumu 500.000,- Sk, zotrvajúc na tvrdení, že išlo o pôžičku. Tiež vypovedal, že odporkyňa ho o sumu 500.000,- Sk požiadala na ohliadke rodinného domu vo Vrútkach, kde sa zároveň dohodlo, že kupujúcou tohto rodinného domu bude odporkyňa. V tejto súvislosti sa žiada poznamenať, že pôvodne, podľa kúpnej zmluvy uzavretej dňa 27.09.2005 (deň predtým, ako navrhovateľ zaslal odporkyni na účet peňažné prostriedky vo výške 500.000,- Sk), bol kupujúcim navrhovateľ, ktorá zmluva nakoniec ovkladovaná nebola.

Na odvolacom pojednávaní dňa 05.09.2014 navrhovateľ vypovedal, že v čase uzavretia kúpnej zmluvy zo dňa 27.09.2005 (č. l. 60 spisu) predávajúci (svedok W.), už mal vyplatenú zálohu 1.400.000,- Sk, ktorú mu poskytol on. Kúpna cena bola dohodnutá na sumu približne 2.000.000,- Sk, zvyšok 500.000,- Sk, resp. 600.000,- Sk sa mal predávajúcemu W. vyplatiť vtedy, keď sa z rodinného domu odsťahuje. Pokiaľ bolo v kúpnej zmluve napísané, že predávajúci rodinný dom uvoľní v termíne do 15.10.2005, navrhovateľ mal za to, že predávajúci W. tento termín dodržal. Ďalej navrhovateľ vypovedal, že v tom čase, keď predávajúci W. podpisoval dňa 27.09.2005 prvú kúpnu zmluvu, ešte sa nevedelo, že rodinný dom vo Vrútkach pôjde na odporkyňu. V ďalšom časovom období, možno to bolo na druhý deň, možno za tri alebo štyri dni, išiel za predávajúcim W. po zmluvu, kedy pravdepodobne išla s ním aj odporkyňa. Vtedy si rodinný dom ohliadli, odporkyni sa zapáčil a na tejto ohliadke povedala, že by ho kúpila ona. Pokiaľ ide o motív prečo súhlasil s tým, aby sa rodinný dom napísal na odporkyňu, navrhovateľ uviedol, že aj po rozvode ich manželstva naďalej žili spolu a v tomto období sa všetok majetok písal na odporkyňu. Bola to akási ochrana pred exekúciami. Tento konkrétny prípad - kúpa rodinného domu vo Vrútkach však nebola ochranou pred exekúciou, odporkyňa jednoducho prejavila záujem o kúpu, on s tým súhlasil a nemal v tomto smere problém. Keď sa predávajúci W. spýtal, čo bude so zvyškom kúpnej ceny, ubezpečil ho, že on odporkyni na zvyšok kúpnej ceny požičia. Pokiaľ odporkyni zaslal na účet peňažné prostriedky už dňa 28.09.2005, navrhovateľ v ďalšej časti výpovede uviedol, že ohliadka sa uskutočnila už dňa 27.09.2005, kedy je dátumová kúpna zmluva, podľa ktorej mal byť kupujúcim on. Tiež pripustil možnosť, že už v tento deň sa dohodol s odporkyňou, že rodinný dom vo Vrútkach pôjde na ňu. Odporkyňa podľa jeho vedomostí mala vyplatiť zvyšok kúpnej ceny, na ktorú jej požičal peňažné prostriedky vo výške 500.000,- Sk vtedy, keď predávajúci W. už uvoľnil rodinný dom. Nepamätal si dátum, kedy sa tak stalo, pamätal si, že to bolo v reštaurácii Linda.

Odporkyňa na odvolacom pojednávaní uviedla, že ohliadky rodinného domu vo Vrútkach sa prvýkrát a vlastne jediný krát zúčastnila asi týždeň po tom, ako jej navrhovateľ poukázal na účet peňažné prostriedky vo výške 500.000,- Sk. Na tejto ohliadke sa nič nedohodlo v tom smere, že rodinný dom pôjde na ňu. Navrhovateľ ju až potom začal presviedčať, či by rodinný dom nekúpila. Rozhodla sa, že tak urobí, nakoľko po rozhovore s navrhovateľom zistila, že na tom môže zarobiť. Tento zárobok jej sľúbil navrhovateľ a odôvodňoval to tým, že keď mu rodinný dom vo Vrútkach podrží (zaviazala sa, že ho nepredá inej osobe), tak si na tomto dome zarobí, nakoľko podľa tvrdení navrhovateľa mohol mať v tom čase hodnotu približne 4.000.000,- Sk. To bol jediný motív, prečo súhlasila s tým, aby rodinný dom vo Vrútkach bol napísaný na jej meno. Následne tento rodinný dom odpredala navrhovateľovi za 2.400.000,- Sk a tak v podstate na ňom zarobila. Tu sa žiada tiež doplniť, že navrhovateľ po tom, ako kúpil rodinný dom od odporkyne, následne ho odpredal za 3.600.000,- Sk (výpoveď navrhovateľa na pojednávaní dňa 05.09.2014).

Svedok T. W. na odvolacom pojednávaní dňa 29.09.2014 vypovedal, že v minulosti mal záujem odpredať rodinný dom vo Vrútkach, ktorého bol vlastníkom, ako sprostredkovateľ vystupoval pán T.. Navrhovateľa poznal zbežne, skôr z dôvodu, že jeho rodičia mali nejaký obchod v Martine. S navrhovateľom nemal žiadne obchodné vzťahy. Navrhovateľ na ohliadke rodinného domu prejavil záujem o jeho kúpu, zároveň

na tejto ohliadke sa dohodlo, že navrhovateľ aj rodinný dom kúpi. Hneď na prvej ohliadke sa dohodla aj kúpna cena na sumu 1.950.000,- Sk, resp. 1.960.000,- Sk. Na prvej ohliadke mu navrhovateľ vyplatil zálohu 600.000,- Sk. Potom mu ešte dal dvakrát po 300.000,- Sk. Keď podpisoval kúpnu zmluvu s navrhovateľom, už mal od neho vyplatených 1.200.000,- Sk, pripustil aj sumu 1.400.000,- Sk. Po podpise kúpnej zmluvy s navrhovateľom (27.09.2005) za určitý čas sa to zmenilo. Podľa jeho odhadu asi za týždeň alebo za dva po tom, ako podpísal kúpnu zmluvu s navrhovateľom prišli za ním navrhovateľ s odporkyňou a povedali mu, že zmluva sa zmení. Konkrétne mu povedali, že kupujúcim bude odporkyňa. Nepovedali mu dôvod, prečo chcú zmeniť kupujúceho. Jemu to bolo v podstate jedno, zaujímalo ho, kto mu doplatí zvyšok dohodnutej kúpnej ceny. Navrhovateľ mu povedal, aby sa nebál, že on mu to doplatí. Kedy bola vyhotovená nová zmluva, na ktorej bola ako kupujúca uvedená odporkyňa a kedy mu bola predložená na podpis, svedok uviesť nevedel. Mal vedomosť len o tom, že novú zmluvu mu odovzdal navrhovateľ, následne išiel za notárom overiť podpis a následne zmluvu s overeným podpisom odovzdal navrhovateľovi a odporkyňi. V čase keď im odovzdával podpísanú zmluvu, navrhovateľ mu vyplatil zvyšok kúpnej ceny 500.000,- Sk, resp. 600.000,- Sk. Keď mu navrhovateľ vyplácal doplatok kúpnej ceny, nehovoril odkiaľ má peniaze, eventuálne nič nehovoril o pôžičke. Potom sa už s navrhovateľom a odporkyňou nestretol. Na upresnenie okolností za ktorých mu bola vyplácaná suma 500.000,- Sk, svedok ďalej uviedol, že doplatok kúpnej ceny mu bol odovzdávaný v reštaurácii Linda. Svedok ďalej uviedol, že odporkyňa mu nedávala zálohu na kúpu rodinného domu vo výške 600.000,- Sk, ani nedoplácala kúpnu cenu 1.300.000,- Sk. Ohľadom kúpnej ceny a jej vyplatenia vždy jednal s navrhovateľom. V závere výpovede uviedol, že v čase, keď vypovedal pred Okresným súdom Martin si pamätal viac. Pokiaľ ide o detaily ako napríklad, že na okresnom súde vypovedal, že počul ako navrhovateľ mal povedať, že on odporkyňi požičia na doplatenie kúpnej ceny, svedok si už nepamätal. Svedok si nepamätal ani okolnosť, že by niekedy v septembri, resp. októbri 2005 bol s odporkyňou a navrhovateľom v pohostinstve.

Odvolací súd na podklade zopakovaného dokazovania a po jeho vyhodnotení vo všetkých vzájomných súvislostiach dospel k záveru, že zamietajúci rozsudok okresného súdu je vecne správny.

Zmluva o pôžičke je v zmysle ust. § 657 OZ reálny kontrakt, pre ktorý je potrebné splnenie dvoch podmienok: 1) uzavretie zmluvy, 2) odovzдание pôžičky dlžníkovi. Pri zmluve o pôžičke nie je síce predpísaná písomná forma, nie je právne významné ani ďalšie použitie peňažných prostriedkov získaných na základe zmluvy o pôžičke, veriteľa však zaťažuje dôkazné bremeno v tom smere, že dlžníkovi poskytuje plnenie na základe zmluvy o pôžičke, nie z iného dôvodu.

Navrhovateľ v predmetnom spore neuniesol ani podľa odvolacieho súdu dôkazné bremeno v tom smere, že by peňažné prostriedky vo výške 500.000,- Sk (ktoré poukázal na účet odporkyne dňa 28.09.2005), predstavovali plnenie poskytnuté na základe ústnej zmluvy o pôžičke, ktorú mal podľa jeho tvrdenia uzavrieť s odporkyňou ústnou formou dňa 28.09.2005. Vychádzajúc i z výpovede samotného navrhovateľa (ktorý opakovane zotrvával na tvrdení, že motívom uzavretia zmluvy o pôžičke bolo poskytnutie finančných prostriedkov odporkyňi za účelom doplatenia kúpnej ceny na kúpu rodinného domu vo Vrútkach), sa javí nelogické, aby navrhovateľ poskytol odporkyňi finančné prostriedky na ním tvrdený účel v čase, keď ešte sám nevedel, že kupujúcou rodinného domu vo Vrútkach bude odporkyňa. Tvrdenia navrhovateľa o existencii zmluvy o pôžičke, ktorá mala byť uzavretá medzi ním a odporkyňou dňa 28.09.2005 nepodporil ani svedok W., ktorý nemal vôbec vedomosť o uzavretí navrhovateľom tvrdenej zmluvy o pôžičke. Označený svedok navyiac na odvolacom pojednávaní potvrdil, že až za týždeň alebo za dva týždne po tom, ako podpísal prvú kúpnu zmluvu s navrhovateľom ako kupujúcim (k čomu došlo dňa 27.09.2005), mu účastníci konania oznámili, že kupujúcom bude odporkyňa a nie navrhovateľ. Aj z tejto svedeckej výpovede možno vyvodíť záver, že dňa 28.09.2005 (kedy navrhovateľ zaslal odporkyňi na jej účet sumu 500.000,- Sk) nemohlo dôjsť k uzavretiu zmluvy o pôžičke za účelom tvrdeným navrhovateľom, nakoľko v tento deň (28.09.2005), nebolo podľa skutkových okolností ešte známe, že kupujúcou rodinného domu vo Vrútkach bude odporkyňa.

Čo sa týka ďalších otázok, ktoré vyvstali v priebehu konania a ktoré zostali medzi účastníkmi sporné (napr. kto z účastníkov vyplatil predávajúcemu W. zálohu na kúpnu cenu, resp. doplatok kúpnej ceny, či navrhovateľ prevzal dňa 28.09.2005 upovedomenie o začatí exekúcie a exekučný príkaz EX 640/02 od súdneho exekútora JUDr. Jozefa Liščáka zo dňa 27.09.2005, či odporkyňa zo sumy 500.000,- Sk vrátila peňažné prostriedky svojim príbuzným ako veriteľom navrhovateľa), spornosť týchto otázok odvolací súd nepovažoval za potrebné odstraňovať, nakoľko (ako už uviedol v predchádzajúcich častiach tohto odôvodnenia), navrhovateľ ani podľa odvolacieho súdu nepreukázal t.j. neuniesol dôkazné bremeno,

že zaslanie sumy 500.000,- Sk na účet odporkyne dňa 28.09.2005 bolo plnením poskytnuté na základe zmluvy o pôžičke.

Odvolačí súd z vyššie uvedených dôvodov zamietol i návrhy navrhovateľa na doplnenie dokazovania výsluchom svedkov J. W. a J. X.. Odvolačí súd vychádzajúc zo skutkových tvrdení navrhovateľa i nazhromaždených dôkazov konštatuje, že výpovede označených svedkov by nemohli preukázať existenciu zmluvy o pôžičke uzavretej medzi navrhovateľom a odporkyňou dňa 28.09.2005, nakoľko označení svedkovia ani podľa samotného navrhovateľa o tejto pôžičke žiadnu vedomosť nemali.

Odporkyni ako úspešnej účastníčke priznal odvolačí súd náhradu trov odvolacieho konania v súlade s ust. § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. Nakoľko trovy odvolacieho konania boli právnou zástupkyňou odporkyne vyčíslené správne, súd odporkyni priznal náhradu trov odvolacieho konania v súlade s vyčíslením týchto trov, na ktoré vyčíslenie v celom rozsahu odkazuje (č. l. 550 spisu).

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.